

بحران‌های غرب چگونه پایان نظام سرمایه‌داری را رقم می‌زند؟
سندرز یا پوتین؟

تلافی بین برنی و پوتین در بطلان سرمایه‌داری به عنوان یک سیستم نشان می‌دهد که ساختن جهانی جدید بر پایه‌های متعادل‌تر امکان پذیر است و مسیر تغییر جهان و رهایی آن از تک قطبی آغاز شده است.

برنی سندرز خود را به عنوان یکی از «طولانی‌ترین افراد مستقل در تاریخ مبارزات انتخاباتی خود دریافت‌کنند»

برنی در مصاحبه‌ای با فاکس نیوز گفت: «آنچه امروز به شما خواهم گفت چیزی است که اغلب در فاکس یا سی‌ان‌ان یا ای‌بی‌سی یا واشنگتن پست نمی‌شنوید، چیزی است که واقعاً در سالن‌های کنفرانس می‌شنوید»

پس از آن، او شروع به رد وضعیت اقتصادی، اجتماعی، معیشتی و بهداشتی در ایالات متحده کرد و اینکه طبقات کارگر و متوسط در مشکلات بزرگی زندگی می‌کنند، زیرا ۷۰ میلیون آمریکایی بدون بیمه درمانی در ثروتمندترین کشور روی زمین زندگی می‌کنند.

دو نفر دارای ثروتی بیش از ۴۰ درصد از آمریکایی‌ها، ثروت یک درصد بیشتر از ۹۲۰ درصد جمعیت و مدیران عامل شرکت‌های بزرگ، ۳۵۰ برابر حقوق کارگران‌شان در آمد دارند.

برنی پرسید: این یعنی چی؟ او خود پاسخ داد: «این بدان معناست که ما باید به یک سیستم سیاسی فاسد پایان دهیم که در آن پول کلان انتخابات را می‌خرد».

برنی با این جمله آخر جوهره نظام دموکراتیک را بیان کرد که ایالات متحده در تلاش است آن را به تمام جهان تعمیم دهد؛ نظامی مبتنی بر خرید مردم، پرداخت رشوه و حکومت بر پایه پول با نتایج انتخابات و نمایندگان مردم.

این مدل توسط ایالات متحده در هر کشوری که پس از «اشغال» برای «اصلاح» آن تلاش می‌کند، اعمال می‌شود، همان‌طور که در افغانستان، عراق و لیبی انجام داد و در هر کشوری که توانست اراده و هژمونی خود را تحمیل کند (مانند کشورهای اروپایی).

کشورهایی که دولت‌هایشان تسلیم شدن خود را در برابر آمریکا می‌بینند،

حتی اگر این تبعیت به منافع کشور‌هایشان لطمه بزند، همان‌طور که در حال حاضر در مورد تحریم‌ها علیه روسیه اتفاق می‌افتد. اهمیت سخنان برنی نیز از زمان بندی ناشی می‌شود، زیرا او در زمانی صحبت می‌کند که جهان در سراسر زمین سوالات خود را که ممنوع یا غیر قابل قبول بودند، روی میز می‌گذارد.

اهمیت سخنان برنی از آنجا ناشی می‌شود که او بحران نظام سرمایه‌داری را که امروزه نه تنها در ایالات متحده، بلکه در اتحادیه اروپا، غرب و به طور کلی بیرون آنها وجود دارد، به اختصار و خردمندانه بیان کرد. از این منظر، تلافی مفهومی و استراتژیک بین آنچه برنی در صفحه «فاکس نیوز» بیان کرد بسیار کوتاه، اما بسیار مهم بود و آنچه پوتین در مورد دیدگاه استراتژیک روسیه برای وضعیت جهانی و وضعیت روسیه صحبت کرد.

در این شرایط و با بیان اینکه امروزه در مفاهیم، به دلیل توهماتی که غرب همچنان در آنها زندگی می‌کند و سعی در تحمیل آن به دیگران دارد، پرسش‌ها و مشکلات زیادی وجود دارد.

اگرچه یک حمله سایبری پوتین را یک ساعت از سخنرانی خود در مجمع بین‌المللی اقتصاد در سن پترزبورگ به تأخیر انداخت، اما پوتین با ویژگی خاصی همان ادبیات برنی سندرز را بیان کرد.

وی با گفتن این جمله سخنان خود را آغاز کرد: «من می‌خواهم دیدگاه روسیه را با شما در میان بگذارم»، در ادامه وی به دلایل گسترش ناتو به شرق و برنامه‌های ایالات متحده پرداخت.

پس از رد توهمات غرب و روش‌های فریب آن، عوامل قدرت روسیه را به تفصیل بیان کرد. برای تقویت کشور از داخل در تمام بخش‌های کشاورزی، صنعتی، آموزشی و تجاری و اینکه تحریم‌هایی که روسیه و بویژه پول روسیه را هدف قرار داده، آن را به عنصری از قدرت تبدیل کرده است، زیرا رول امروز قوی‌تر از آنچه بود، می‌باشد.

وی به کشورهایی که بهای افزایش موادی مانند کود و تأثیر آن بر کشاورزی در جهان را پرداخته‌اند، ابراز علاقه کرد، اما همه اثرات منفی بر اقتصاد جهانی نتیجه اقدامات و تنگ نظری کشورهای غربی است.

غربی‌ها نسبت به منافع مردم بی‌تفاوت هستند. پوتین از اینکه مردم به دعوت وی پاسخ داده و سرمایه‌گذاری در کشور را انجام داده بودند، تشکر کرد و روسیه را به عنوان کشور مردمی معرفی کرد. وی همچنین از متحدان خود در کشورهای مختلف نیز تشکر کرد.

وی بر اتحاد کشورهای بریکس و جهت‌گیری آنها برای آینده مشترک و درک ارزش‌ها و مفاهیمی که باید بر جهان حاکم باشد نیز تأکید کرد.

در عین حال، چین اعلام می‌کند که سومین ناو هواپیمابر چینی را در اختیار دارد که یک کارخانه صرفاً چینی است که قادر به حمل بیش از ۵۰ هواپیما و عبور از تنگه تایوان است.

پوتین علت حمله به اوکراین را جاه‌طلبی‌های غرب در شرق می‌داند که تمام وعده‌های خود را در طول سال‌های گذشته نادیده گرفته و به سمت شرق آمده است.

نظام سرمایه‌داری در طول حیات خود در اختیار طبقه خاص بوده و بر این اساس رفتار می‌کرده است. چپاول مردم و ایجاد مرکز پیرامون بخشی از ساناریو نظام سرمایه‌داری می‌باشد.

نقطه تلافی بین برنی و پوتین، عدم کفایت سرمایه‌داری به عنوان یک سیستم اقتصادی، سیاسی و اجتماعی امروزی برای فریب دادن جهان در مورد کارایی مدل آن است.

نظامی متعادل‌تر، عادلانه‌تر، برابرتر و رفاه مردم و آزادتر، دموکراتیک‌تر و باوقارتر از آنچه غرب برای دهه‌ها دیگر رنگی برایش ندارد. همچنین هر دو برین تأکید می‌کنند که زمه‌های پایان نظام سرمایه‌داری به سر آمده است.

اعتراف یک پژوهشگر اسرائیلی به ثبات ایران در دهه‌های پس از پیروزی انقلاب اسلامی

فشارهای حداکثری بر ایران نتیجه عکس داده است

المریبه

راز زیمت در این کتاب آن گونه که خود می‌گوید، تلاش کرده تا تصویر نسبتاً قابل اعتمادی از واقعیت در ایران را ترسیم کند. البته سویه‌های تحلیل مغرضانه او در برخی مطالب و تحلیل‌ها مشخص است. این کتاب به مسائل داخلی ایران و در درجه اول به مسائل مرتبط با نظام سیاسی پرداخته است. مسائل سیاسی و اجتماعی در ایران و بحث سیاست خارجی از جمله این مسائل هستند. از دیدگاه نویسنده ایران در مسائل منطقه‌ای توانسته به موفقیت نسبی دست پیدا کند و سیاست‌های هسته‌ای خود را با وجود چالش‌هایی به پیش ببرد.

نوشتن این کتاب به بیان نویسنده از این جهت بوده که مفسران امنیتی و نظامی اسرائیل عمدتاً از منظر امنیتی به ایران می‌نگرند، اما لازم است که از زوایای دیگری نظیر زوایای فرهنگی و اجتماعی هم به مسائل پرداخته شود.

در مقدمه کتاب آورده شده که با گذشت بیش از چهار دهه از انقلاب اسلامی، ایران همچنان از ثبات بالایی برخوردار است؛ حتی در بحبوحه تحولاتی که در دهه گذشته برای منطقه رخ داده است. همچنین نویسنده معتقد است که جامعه ایران نیز با وجود همه مشکلاتی که دارد از ثبات نسبی برخوردار است و اگرچه بحران‌های اقتصادی وجود دارد، اما این ثبات نسبی را نمی‌توان نادیده گرفت؛ نویسنده اذعان داشته که انقلاب اسلامی واکنشی بود به بی‌توجهی نسبت به خواسته‌های شهروندان در رژیم پهلوی؛ میلیون‌ها شهروند ایرانی در سال ۱۹۷۹ دور رهبری امام جمع شدند.

نویسنده با مرور اتفاقات پس از انقلاب و استناد به گزارش‌ها، اخبار رسانه‌ها و اظهار نظرهای برخی کارشناسان داخلی بویژه کارشناسان اصلاح‌طلب، بیان می‌کند که انتظارات برای بهبود اقتصادی که در نتیجه توافق هسته‌ای به وجود آمد، در جامعه سرخورده شد و رئیس‌جمهور روحانی نتوانست تحت حمایت اصلاح‌طلبان در تحقق وعده‌های خود برای بهبود اقتصادی و گسترش حقوق شهروندی به موفقیتی دست پیدا کند. تضعیف اعتماد عمومی در اعتراضاتی که در نتیجه این عدم موفقیت در ایران به راه افتاد نیز مشهود است.

در مجموع، از دید نویسنده در این کتاب، ایران در دهه‌های اخیر دستخوش تغییرات اجتماعی و سیاسی و اقتصادی و فرهنگی بوده که جمهوری اسلامی را با چالش‌هایی مواجه کرده و در پس زمینه این فرآیندها روندهای جدیدی در جامعه ایران رخ

می‌دهد. در نتیجه شناخت این فرآیندها و تمرکز بر مباحث جمعیت‌شناسی و نیز مطالعه تغییر در تعامل بین جامعه و نهادهای دولتی ضرورت پیدا می‌کند.

راز زیمت، معتقد است که «امروز، واضح است که فشار حداکثری نه تنها به اهداف سیاسی خود نرسید، بلکه در واقع پیشرفت هسته‌ای ایران را تسریع کرد.» وی همچنین گفته بود که «مهم نیست چقدر بر آنها فشار می‌آورد، آن‌ها مقاومت می‌کنند.»

وی همچنین درباره عدم بالکنبزه شدن ایران گفته بود: «به رغم اعتراضات فرآیندها، بسیاری از ایرانیان، از جمله مخالفان و منتقدان رژیم، هنوز نگران این احتمال هستند که جایگزین رژیم کنونی چه بسا بدتر باشد و یک حرکت انقلابی می‌تواند به هرج

ومرج سیاسی منجر شود و توسط دشمنان ایران مورد سوء استفاده قرار گیرد. بهره‌برداری از اختلافات قومی برای تحریک اقلیت‌ها نه تنها ممکن است نتیجه نداشته باشد، بلکه حتی می‌تواند همبستگی ایرانیان حول پرچم را افزایش دهد.»

این نویسنده همچنین سال گذشته در بیان شکست استراتژی‌های رژیم صهیونیستی در قبال ایران گفته بود که نه تنها شناس بهره‌گیری از اختلافات قومی برای تحریک اقلیت‌ها، علیه حکومت جمهوری اسلامی برای این رژیم بسیار کم است، بلکه ممکن است نتیجه‌ای دربر نداشته و حتی ایرانیان را تشویق به «جمع شدن زیر پرچم جمهوری اسلامی ایران» برای حفظ تمامیت ارضی کشور خود کند.

سیاست محاصره از سوی اسرائیل را تشدید می‌کند، پایان دهد»

دیده‌بان حقوق بشر همچنین تصریح کرده که فلسطینیان در غزه به مدت ۱۵ سال در منطقه‌ای که عملاً یک زندان روباز است، محبوس شده‌اند. این گروه حقوق بشری اعلام کرده که «اسرائیل اکثریت قریب به اتفاق ساکنان غزه را از خروج از طریق گذرگاه اریز که تنها گذرگاه مسافری به کرانه باختری است، منع می‌کند... فلسطینی‌ها باید از آزادی تردد، بویژه بین غزه و کرانه باختری برخوردار باشند.» دیده‌بان حقوق بشر در گزارش خود چنین نتیجه‌گیری کرده که «اسرائیل باید به ممنوعیت‌ها و محدودیت‌ها و محاصره‌های غزه پایان دهد.»

پیش‌تر نیز گروه حقوق بشری المیزان با صراحت، از جنایات و کشتار بی رحمانه رژیم صهیونیستی گزارش داده بود که اسرائیل در طول ۱۵ سال ۵ هزار و ۴۱۸ فلسطینی را در غزه کشته است. این سازمان در گزارشی با عنوان «۱۵ سال خلیج طولانی» آورده که ۲۳ درصد از قربانیان، کودکان و ۹ درصد زنان بوده‌اند. این گزارش می‌افزاید که بین ۱۴ ژوئن ۲۰۰۷ تا ۱۴ ژوئن ۲۰۲۲، حملات رژیم صهیونیستی ۳۱۸ تأسیسات تجاری، ۵۵۷ کارخانه، ۲۲۳۷ خودرو، ۲۷۵۵ تأسیسات عمومی، ۱۲۶۳۱ واحد مسکونی را ویران کرده و به ۴۱۷۸ واحد دیگر خسارت جزئی وارد کرده است. این نهاد حقوق بشری با اشاره به اینکه نیروهای اشغالگر رژیم صهیونیستی از تسلیحات مرگبار علیه کودکان فلسطینی استفاده کرده است، افزود: «مقامات اسرائیلی مجموعه‌ای از محدودیت‌های شدید و پیچیده را وضع کرده‌اند به گونه‌ای که حتی فلسطینیانی که می‌خواهند به بیرون از غزه برای دسترسی

به خدمات درمانی بروند، نیز امکان رفتن اشغالگر رژیم صهیونیستی از تسلیحات مرگبار علیه کودکان فلسطینی استفاده کرده است. مقامات اسرائیلی مجموعه‌ای از محدودیت‌های شدید و پیچیده را وضع کرده‌اند به گونه‌ای که حتی فلسطینیانی که می‌خواهند به بیرون از غزه برای دسترسی

به خدمات درمانی بروند، نیز امکان رفتن اشغالگر رژیم صهیونیستی از تسلیحات مرگبار علیه کودکان فلسطینی استفاده کرده است. مقامات اسرائیلی مجموعه‌ای از محدودیت‌های شدید و پیچیده را وضع کرده‌اند به گونه‌ای که حتی فلسطینیانی که می‌خواهند به بیرون از غزه برای دسترسی

به خدمات درمانی بروند، نیز امکان رفتن اشغالگر رژیم صهیونیستی از تسلیحات مرگبار علیه کودکان فلسطینی استفاده کرده است. مقامات اسرائیلی مجموعه‌ای از محدودیت‌های شدید و پیچیده را وضع کرده‌اند به گونه‌ای که حتی فلسطینیانی که می‌خواهند به بیرون از غزه برای دسترسی

به خدمات درمانی بروند، نیز امکان رفتن اشغالگر رژیم صهیونیستی از تسلیحات مرگبار علیه کودکان فلسطینی استفاده کرده است. مقامات اسرائیلی مجموعه‌ای از محدودیت‌های شدید و پیچیده را وضع کرده‌اند به گونه‌ای که حتی فلسطینیانی که می‌خواهند به بیرون از غزه برای دسترسی

به خدمات درمانی بروند، نیز امکان رفتن اشغالگر رژیم صهیونیستی از تسلیحات مرگبار علیه کودکان فلسطینی استفاده کرده است. مقامات اسرائیلی مجموعه‌ای از محدودیت‌های شدید و پیچیده را وضع کرده‌اند به گونه‌ای که حتی فلسطینیانی که می‌خواهند به بیرون از غزه برای دسترسی

به خدمات درمانی بروند، نیز امکان رفتن اشغالگر رژیم صهیونیستی از تسلیحات مرگبار علیه کودکان فلسطینی استفاده کرده است. مقامات اسرائیلی مجموعه‌ای از محدودیت‌های شدید و پیچیده را وضع کرده‌اند به گونه‌ای که حتی فلسطینیانی که می‌خواهند به بیرون از غزه برای دسترسی

به خدمات درمانی بروند، نیز امکان رفتن اشغالگر رژیم صهیونیستی از تسلیحات مرگبار علیه کودکان فلسطینی استفاده کرده است. مقامات اسرائیلی مجموعه‌ای از محدودیت‌های شدید و پیچیده را وضع کرده‌اند به گونه‌ای که حتی فلسطینیانی که می‌خواهند به بیرون از غزه برای دسترسی

به خدمات درمانی بروند، نیز امکان رفتن اشغالگر رژیم صهیونیستی از تسلیحات مرگبار علیه کودکان فلسطینی استفاده کرده است. مقامات اسرائیلی مجموعه‌ای از محدودیت‌های شدید و پیچیده را وضع کرده‌اند به گونه‌ای که حتی فلسطینیانی که می‌خواهند به بیرون از غزه برای دسترسی

به خدمات درمانی بروند، نیز امکان رفتن اشغالگر رژیم صهیونیستی از تسلیحات مرگبار علیه کودکان فلسطینی استفاده کرده است. مقامات اسرائیلی مجموعه‌ای از محدودیت‌های شدید و پیچیده را وضع کرده‌اند به گونه‌ای که حتی فلسطینیانی که می‌خواهند به بیرون از غزه برای دسترسی

به خدمات درمانی بروند، نیز امکان رفتن اشغالگر رژیم صهیونیستی از تسلیحات مرگبار علیه کودکان فلسطینی استفاده کرده است. مقامات اسرائیلی مجموعه‌ای از محدودیت‌های شدید و پیچیده را وضع کرده‌اند به گونه‌ای که حتی فلسطینیانی که می‌خواهند به بیرون از غزه برای دسترسی

”

”

”

”